

med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Auditørens Uafhængighed skal jeg udtale, at de Sager, som ere forelagte mig til Afgørelse, og hvor Auditøren har været benyttet for at afgive sin Erklæring, ubetinget have givet mig det Indtryk, at Auditøren har følt sig fuldstændig uafhængig i sin Stilling baade opadtil og nedadtil.

Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Berendsen) fremdrog en hel Række Spørgsmaal, der ikke eller i alt Fald kun i meget ringe Grad stod i Berøring med Lovforslaget. De to ærede Medlemmers Kritik drejede sig væsentlig om de samme Punkter, og jeg tror derfor at kunne svare dem saa nogenlunde under eet. Der var dog eet særligt Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Stege fremdrog, nemlig Spørgsmaalet om hemmelige Dokumenter, der skulde spille en Rolle ved Sagernes Afgørelse. Jeg vil derom sige, at saafremt der undtagelsesvis skulde foreligge fortrolige Skrivelser eller Skrivelser af en saadan Beskaffenhed, at de ikke godt kunde udleveres til den sigtede, sørger Auditøren ogsaa da for at oplyse den sigtede om ethvert Forhold, hvortil denne overhovedet kan have noget at bemærke. Auditøren paaser naturligvis den sigtedes Interesser og maa være Garanti for, at den sigtede faar at vide alt, hvad han overhovedet kan have Interesse af at faa at vide. Saaledes forholder det sig, i al Korthed sagt, med dette Spørgsmaal, og det forekommer mig, at der i den Praksis, der foreligger, ikke er noget som helst, der kan give Anledning til Angreb paa dette Punkt.

Jeg kommer dernæst til de Spørgsmaal, som baade det ærede Medlem fra Stege og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds vare saa stærkt inde paa, nemlig de saakaldte 11 Punkter. Jeg vil begynde med at sige i Anledning af denne Kritik, at dette Forslag, som jeg har haft den Ære at forelægge og i Dag har den Ære at forsvare, har jo ret snævre Rammer og bygger helt og holdent paa et bestaaende Forhold. Det har ikke været min Tanke nu at gaa videre end til at lovfæste et bestaaende Forhold, jeg ser i Lovforslaget et lille, om end ikke uvæsentligt Fremskridt. Jeg havde derfor ikke ventet mig en saa vidtgaaende Kritik fra de 2 ærede Medlemmer og navnlig ikke fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds Side, som Tilfældet var.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds begyndte med at sige, at

Lovforslaget forelaa meget slet oplyst. Det var endog i saa Henseende typisk, sagde det ærede Medlem, for de Forslag, som bleve forelagte fra Statsbanernes Side, og det ærede Medlem udtalte sig herom meget udførligt. Jeg vil dertil svare det ærede Medlem, at naar han holder sig til Lovforslagets Indhold og ikke til sine egne vidtgaaende Ønsker — det ærede Medlem havde jo en lang Ønskeseddél —, vil han finde, at dette Forslag er fuldstændig klart og godt belyst. Det kan naturligvis ikke være Meningen, at man skal foregribe Udvalgsbehandlingen ved allerede til en Sags første Behandling at forelægge Oplysninger om alle de Ting, som det eventuelle Udvalg eller enkelte Medlemmer deraf kunde ønske at faa fremskaffede. Det vilde være at indføre en ny Praksis paa den danske Rigsdag. Det ærede Medlem ved maaske, at jeg i en Aarrække har haft med Rigsdagsarbejdet at gøre og siddet i adskillige Udvalg, deriblandt ogsaa Udvalg til Behandling af Jernbanesager, og det har aldrig været mit Indtryk, at der var nogen som helst Vanskelighed ved fra Statsbanerne at faa de Oplysninger, som Udvalget krævede, i alt Fald ikke anden Vanskelighed end den, der kunde være ved selve Fremskaffelsen af Oplysningerne. Det ærede Medlem har her haft en alt for frodig Fantasi. Hvis det ærede Medlem vil gaa hen til det store Arkiv for fremsatte Lovforslag, der findes her i Salen, og undersøge, hvordan disse Forslag ere belyste, vil han ikke der kunne finde mange Forslag, der efter deres Indhold ere fyldigere og bedre belyste end dette. Det ærede Medlem tog jo meget kraftigt fat — ikke overfor mig personlig, thi han rettede nogle personligt elskværdige Bemærkninger til mig, for hvilke jeg takker det ærede Medlem, og som jeg selvfølgelig gerne vil gengælde —, men naar han i Anledning af, at dette Lovforslag skulde være saa daarligt belyst, vilde rette et Angreb paa Statsbanerne, vil jeg derom sige, at dette Angreb er ganske uberettiget. Statsbanerne have ikke haft det allermindeste med dette Forslags Udarbejdelse at gøre, hverken med Hensyn til dets Form eller dets Indhold, det er alene Ministeren, der bærer Ansvaret for dette Forslag. Jeg tror, det vilde være heldigt rent parlamentarisk set, om man under senere Anker overfor Administrationen vilde holde sig til den ansvarlige Minister i Stedet for til Embedsstanden.

Denne Udtalelse giver mig Anledning til yderligere at bemærke, at der i den seneste